

toate alergările noastre, fără Iisus sunt deșertăciune și goană după vânt! De aceea, să căutăm ca prin modul nostru de trăire să-L câștigăm pe Mântuitorul în inimile noastre.

Numaidecât să vă spovediți și împărtășiți. Să faceți o spovedanie cât mai serioasă și mai adâncă. Să luați hotărârea de a vă lepăda de păcate, să duceți lupta cu răul inimii voastre, înclinate spre a-i judeca și condamna pe alții pentru faptele lor, când noi înșine săvârșim aceleași păcate. Vă rog foarte mult, grijiți-vă de suflet.

Viața e un dar de la Dumnezeu, și noi trebuie să știm a o trăi în chipul cel mai vrednic. Să ne curățăm de păcate, care ne urmăresc la tot pasul, să fim cu iubire față de semenii

noștri, să ajutăm, să răspundem la rău prin bine și la ură prin dragoste, să ne mărturisim păcatele și să luăm temeinic hotărârea de a nu le mai săvârși.

Atâta timp cât Dumnezeu veghează asupra lumii, nici un rău nu va putea zdruncina fondul moral și adânc creștin al sufletelor curate și însuflețite de dragoste nemărginită pentru adevăr și aproapele. Suferința, oricât de grea ne-ar fi ea, nu-și are alt sens decât purificarea interioară a sufletului dornic de mântuire și pregătirea aceluia ce, cu toată inima, dorește să realizeze fericirea.

Sursa: **Valeriu Gafencu**, *Calea spre fericire - scrisori trimise din închisoare celor dragi*, Editura Agaton, Făgăraș, 2006

PROGRAMUL LITURGIC

Marti 22 februarie	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă 26 februarie	08:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie și Parastas → Sâmbăta morților - Moșii de iarnă
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 27 februarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. I Corinteni 8, 8-13; 9, 1-2; Ev. Matei 25, 31-46; glas 3, voscr. 3 → Duminică Înfricoșătoarei judecăți (a Lăsatului sec de carne)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

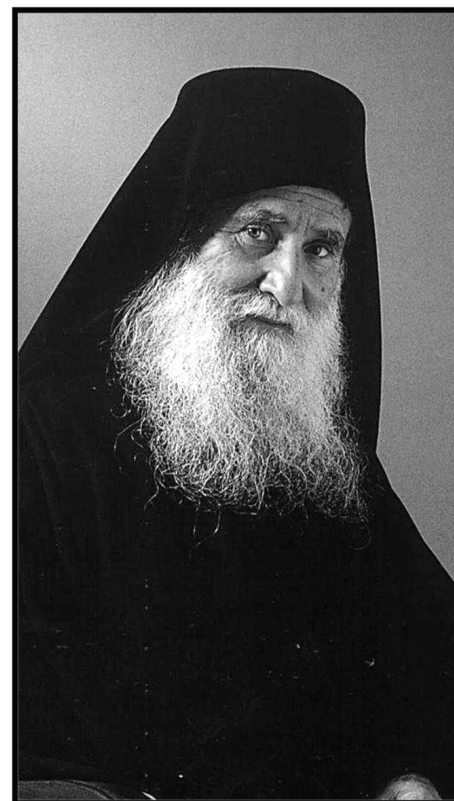

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Mândria încearcă să-și închipuie o lume și să trăiască în ea.
Smerenia primește lumea așa cum a zidit-o Dumnezeu.” – Sfântul Sofronie Saharov

Nr. 426 / 20 februarie 2022

PĂRINTELE
IOSIF VATOPEDINUL

1921 – 2009

ASCULTAREA NI SE FACE CUNOAȘTERE, ACOPERĂMÂNT ȘI PUTERE

În general, lucrarea faptei bune și a oricărei porunci este voia lui Dumnezeu, iar amănuntele ce țin de ea sunt necunoscute.

Orice strădanie făcută în scopul ascultării de voia dumnezeiască, dacă nu are ca temei iubirea față de El, se primejduiește să rămână o lucrare omenească sau, mai bine zis, o slăbiciune omenească. Dacă, după Pavel, suntem datori să „supunem tot gândul spre ascultarea lui Hristos” (II Corinteni 10, 5), deoarece „nu suntem ai noștri” (I Corinteni 6, 19), cum oare va deveni ascultarea conștientă pentru cel ce se supune, dacă nu se va face cunoscută cu acrivie voia lui Dumnezeu pentru acest caz? De altfel și binecuvântarea și Harul dumnezeiesc, care vin ca o consecință și spre care ne și silim, se arată numai în ascultarea desăvârșită.

Deci atunci când voiți să aflați voia lui Dumnezeu, lăsați-o cu desăvârșire pe a voastră dimpreună cu orice alt gând sau program personal și cu multă smerenie cereți în rugăciunea voastră cunoașterea ei. Și orice se va contura sau va stăruie în inima voastră, să o faceți, căci aceea va fi voia lui Dumnezeu. Cei care au mai multă îndrăzneală și deprindere în a se ruga pentru aceasta, aud înlăuntrul lor foarte lămurit „vestirea”, se fac mai atenți în viața lor și nu mai săvârșesc nimic fără vestire dumnezeiască.

Există și alt mod de cunoaștere a voii lui Dumnezeu, pe care îl folosește, în general, Biserica: sfatul părinților duhovnicești și al duhovnicilor. Marea binecuvântare a ascultării, care îi umbrește în chip binefăcător pe cei ce o prețuiesc, li se face cunoaștere în tot ceea ce nu cunosc și acoperământ și putere în a săvârși sfatul-poruncă, pentru că Dumnezeu Se descoperă celor ascultători în calitatea Sa de Părinte. Desăvârșirea ascultării, ca virtute de temelie, îi aseamănă pe ucenicii ei cu Fiul lui Dumnezeu, „Care S-a făcut ascultător până la... cruce” (Filip 2, 8). Și precum I S-a dat lui Iisus toată stăpânirea (Matei 28, 18) și toată bunăvoința Tatălui, tot astfel și ascultătorilor li se dă vestirea voii dumnezeiești și Harul spre deplina ei săvârșire.

Cei care se adresează oamenilor duhovnicești, dorind să afle voia dumnezeiască, este bine să cunoască

și amănuntul acesta. Voia lui Dumnezeu nu se descoperă în chip magic, nici nu este relativă și nici nu este îngrădită în limitele înguste ale rațiunii umane. Preabunul Dumnezeu Se pogoară către slăbiciunea omenească și-l vestește lăuntric pe omul care mai întâi crede fără să se îndoiască, iar apoi se smerește, însetând cu înflăcărare după această vestire și având dispoziția lăuntrică de a o îndeplini. De aceea și primește cu credință și recunoștință primul cuvânt al părintelui duhovnicesc care-l sfătuiește. Când însă aceste virtuți ale credinței, ale ascultării și ale smereniei nu merg împreună, ci ucenicul se împotrivesc în cuvânt sau, și mai rău, intenționează să-i întrebe și pe alții, atunci voia lui Dumnezeu se ascunde precum soarele în norul ce trece peste el. Subiectul acesta este foarte delicat și de aceea este nevoie de multă luare aminte.

Avva Marcu spune: „*Omul îl sfătuiește pe aproapele său precum știe. Dumnezeu însă lucrează în cel ce-L ascultă, după credința sa*”. Condiția absolut necesară în aflarea voii dumnezeiești este ca cel care o caută să se facă vrednic de această descoperire, pentru că, așa cum am mai spus, voia dumnezeiască, în virtutea caracterului ei suprafiresc, nu poate fi cuprinsă și nici îngrădită în chip magic în locuri și organe, ci se descoperă numai celor vrednici de această bunăvoință dumnezeiască.

Acum îmi amintesc ce ni se întâmpla și nouă atunci când îi ceream Starețului să ne spună care este voia lui Dumnezeu. Ne obișnuisem din experiența de mai înainte și primeam primul său cuvânt ca pe o lege, fără împotrivire. Și, într-adevăr, toate se făceau după dorință, chiar și acolo unde existau unele îndoieli bazate pe rațiunea omenească. Știam că, dacă-l contraziceam punând înainte unele pricini binecuvântate, după judecata noastră, Starețul ceda spunând: „faceți cum credeți”, dar pierdeam puterea și acoperământul tainic al reușitei. Prin urmare, „primul cuvânt” al părintelui duhovnicesc, primit cu credință și ascultare, exprimă voia dumnezeiască.

În aspectul ei mai general, problema este complicată și greu de deosebit, pentru că, așa cum știm, chiar și celor desăvârșiți nu le este cunoscută întotdeauna voia dumnezeiască, mai ales când omul pretinde să o afle în limite de timp determinate. Alteori dificultatea apare și din pricina stării celui care o caută. Potrivit măsurii în care acesta este slobod de tendințe pătimase și de pofte, ce influențează mișcările și hotărârile sale, se impune și răbdarea. Eu personal am auzit de la un om duhovnicesc și într-o vreme vrednic de crezare că a rugat pe Dumnezeu să-i descopere voia Sa într-o problemă personală și a primit înștiințarea cerută după patruzeci și doi de ani. Iar eu, în nepăsarea mea,

m-am cutremurat, minunându-mă de răbdarea sa de fier.

Concluzia generală este că aflarea voii dumnezeiești este una din problemele cele mai delicate și mai complicate ale vieții noastre, mai ales pentru cei ce încearcă s-o cunoască prin rugăciune. Căci deși ea se descoperă după îndemnul: „*cereți, căutați și bateți și se va da vouă*” (Matei 7, 7), totuși aceasta presupune răbdare, încercări, ispite și experiență, care să stingă patimile și voia proprie, de care se scârbesc negrăita gingășie și sensibilitate a Harului dumnezeiesc. Oricum, fie că se face cu trudă, fie că cere multă răbdare, rugăciunea rămâne absolut necesară, ca singurul mijloc al comuniunii noastre cu Dumnezeu, singurul mijloc prin care putem cunoaște voia Sa cea dumnezeiască.

Sursa: **Monahul Iosif Vatopedinul**, *Starețul Iosif Isihastul. Nevoințe, experiențe, învățături*, Editura Evanghелиsmos, 2001

VALERIU GAFENCU

1921 - 1952

**VIAȚA NU ARE NICIUN
SENS FĂRĂ HRISTOS!**

Fericirea este sensul întregii noastre vieți.

Și eu vă mărturisesc azi, după ani de suferință, meditație și frământări, cu viață aspră, că viața nu are niciun sens fără Hristos! Că